

ת"פ 1066/04/21 - מדינת ישראל נגד מ' א'

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 1066-04-21 מדינת ישראל נ' א'

בפני
בעניין: כבוד השופט דניאל פיש
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
מ' א'

ב"כ המאשימה: עו"ד רמי סלאמה
ב"כ הנאשם: עו"ד עאדל בוראת

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות על פי הסעיפים 333 + 333(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**החוק**").

2. על פי האמור בכתב האישום המתוקן מיום 21.11.21, הנאשם, אחיו י' א' (להלן: "**המתלונן**"), ואחים נוספים של השניים, מתגוררים בבתי סמוכים בכפר ----- הנאשם מתגורר מעל בית אחותו ס' א'.

ביום 21.3.21, בשעות הערב, על רקע מחלוקת סביב חיבור החשמל לבניין, ניתק הנאשם את זרם החשמל לדירת אחותו ס' ובעקבות כך החל ויכוח בין הנאשם לאחיו א' א'.

א' א', אחיו של הנאשם, יחד עם 3 צעירים נוספים, הגיעו סמוך לביתו של הנאשם כשא' מחזיק במוט ארוך ודפקו על דלתו של הנאשם.

בהמשך לכך, שוחחו הארבעה עם הנאשם כאשר הנאשם עומד במרפסת ביתו. א' דרש מהנאשם להחזיר את זרם החשמל והנאשם סירב. א' התעצבן ושבר על החומה את המוט שהחזיק.

באותו שלב הגיע המתלונן וניגש אל פתח ביתו של הנאשם, על מנת לברר עמו מדוע ניתק את זרם החשמל.

המתלונן ניגש לדלת הכניסה של הבית, על מנת לשוחח את הנאשם. אז פתח הנאשם את הדלת ומיד דקר את המתלונן בחזה שמאל באמצעות כידון. המתלונן נסוג לאחור, כשהכידון נעוץ בחזה שלו, בעוד הנאשם המשיך ואחז בכידון. שכנים הגיעו למקום, התערבו, הרחיקו והפרידו את הנאשם מהמתלונן על מנת למנוע פגיעה נוספת במתלונן תוך כדי הנאשם נפל ארצה ונחבל בידו.

הכידון נשאר נעוץ בגופו של המתלונן עד להגעת אמבולנס. המתלונן נותח בבית חולים העמק ואושפז עד ליום 24.3.21.

טיעוני המאשימה

3. ב"כ המאשימה הגיש את סרטון האירוע כראיה בשלב הטיעונים לעונש, את תמונות הכידון ואת תמונות המתלונן. ב"כ המאשימה ביקש ללמוד מהסרטון את "הדבקות במשימה" מצד הנאשם כאשר הנאשם ממשיך לאחוז את הכידון לאחר שדקר את המתלונן ורק לאחר התערבות של אחרים שמצליחים להפיל אותו הוא נרפה כשהכידון נשאר תקוע בגופו של המתלונן.

4. נטען שהערכים החברתיים שנפגעו הינם זכות האדם על גופו ושמירה על חיי אדם, וכמו כן שלמות התא המשפחתי. נטען כי ביצוע דקירה בקרוב משפחה כגון אף חמור יותר מאשר דקירת אדם זר. נטען כי לפי תסקיר נפגע המתלונן היה בהלם במיוחד שאחיו הבכור הוא זה שדקר אותו בחזה. ב"כ המאשימה ביקש כי ישוקלל במתחם הענישה את הנזק הגופני הכבד שנגרם למתלונן ואת נזקיו הרגשיים כמפורט בתסקיר, את פוטנציאל הנזק ואכזריות המעשה. כמו כן, נטען כי יש לשקלל במתחם את הבעיות הרפואיות של הנאשם.

5. נטען למתחם שנע בין 3-6 שנות מאסר בפועל, מאסר מותנה מרתיע ופיצוי למתלונן.

6. נטען כי אין להפחית במתחם הענישה ככל שההגנה טען טענת אשם תורם מצד המתלונן. בהקשר הזה נטען כי המתלונן לא נקט בשום אלימות אלא שהוא רק דפק בדלת ביתו של הנאשם.

7. אזכרה הפסיקה כדלקמן:

- ע"פ 935/14 **איגור אוסטרוביץ' נ' מדינת ישראל** (30.11.14), שם הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. שירות המבחן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית בעניינו והושתו עליו 50 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של הנאשם בשל חומרת המעשה.

- ע"פ 6971/13 **אוסר עמרן נ' מדינת ישראל** (23.9.14), המערערים הורשעו על פי הודאתם, בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ובקשירת קשר לביצוע פשע. המערער 1 הורשע בנוסף בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בעקבות ההרשעה נגזרו על המערער 1 - 43 חודשי מאסר בפועל, על המערער 2 נגזרו 40 חודשי מאסר בפועל ועל המערער 3 נגזרו 34 חודשי מאסר בפועל. הערעור על חומרת העונשים נדחה בקביעה כי תופעת השימוש בנשק קר או חם היא תופעה שחברה מתוקנת אינה יכולה להשלים עמה, והדרך להתמודד עמה הינה באמצעות ענישה קשה ומרתיעה.

- ת"פ 2474-03-10 **מדינת ישראל נ' אנטולי קוריאטה** (22.5.11), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות בין בני זוג. שירות המבחן נמנע מלתת המלצה. נקבע כי מדובר במקרה מבין החמורים ביותר כאשר הנאשם דקר את המתלוננת בבטנה מול בנם הפעוט. לקולא לקח בית המשפט בחשבון את בעיית צריכת האלכוהול של הנאשם, את הודאתו ועברו הנקי וגזר עליו בסופו של יום 3 שנים מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

- ע"פ 1929/12 **מדינת ישראל נ' סעיד מחאמיד** (24.4.12), שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של חבלה בנסיבות מחמירות כאשר דקר את המתלונן בסכין בחזהו ונמלט. בית המשפט העליון

קיבל את ערעור המדינה על קלות העונש וגזר עליו 36 חודשי מאסר במקום 24 חודשי מאסר בפועל.

- ע"פ 97/17 **מדינת ישראל נ' מוחמד מורסי** (23.1.17), שם נאשם 1 הודה בכתב אישום מתוקן שייחס לו עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין. בית המשפט המחוזי גזר על נאשם 1 עונש מאסר בפועל של 24 חודשים. בית המשפט העליון דחה את הערעור של המדינה על קלות העונש.

8. ב"כ המאשימה טען כי הודאתו של הנאשם ונסיבותיו האישיות צריכות לבוא לידי ביטוי בתוך המתחם ואינם יכולות להביא לסטייה מהמתחם. נטען כי התיעוד הרפואי לא מבסס העדר יכולת של שב"ס לקבל את הנאשם תחת אחריותו. נטען כי לשב"ס יש מערך רפואי וסוציאלי לטפל במקרים אלה.

טיעוני הנאשם

9. נטען כי בשל מצבו הרפואי של הנאשם מדובר במקרה חריג. הוגש חומר רפואי אודות מצבו של הנאשם המעיד כי הנאשם סובל ממחלת דמנציה קשה, אירועים מוחיים, בעיות ברגליים ובפרקים ועוד.

10. נטען כי הנאשם לעיתים לא מתמצא בזמן או במקום וכי לפי התיעוד הרפואי הוא זקוק לליווי צמוד של בן משפחה. ב"כ הנאשם הפנה לעמ' 4 בתסקיר שהוגש בעניינו כי שירות המבחן התרשם מקושי מצד הנאשם למסור פרטים וקשיי זיכרון ומצב ירוד.

11. נטען שלא בכדי המדינה ויתרה על חקירת עורך חוות הדעת הרפואית מטעם הנאשם וזאת בשל מצבו הרפואי הקשה.

12. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שלהלן:

- ת"פ 48230-08-19 **מדינת ישראל נ' דוד חן ברשישט** (19.7.21), שם הנאשם הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן המייחס לו ביצוע עבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות והחזקת סכין למטרה לא כשרה. הנאשם דקר את המתלונן מספר פעמים בחזה ובגב והמתלונן נותח בהרדמה מלאה. בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון שבין הצדדים לאור התסקיר החיובי שהוגש בעניינו של הנאשם ונתן תוקף להסכם שלהם וגזר על הנאשם 200 שעות של"צ לצד עונשים נלווים כבקשת הצדדים.

- ת"פ 9525-03-21 **מדינת ישראל נ' חיים אוחנה** (27.10.21), הנאשם הודה בביצוע עבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. דובר שם על נאשם שתקף את בת זוגו באירוע ספונטני ולא מתוכנן שלא כלל שימוש בנשק קר או חם והמתלוננת נזקקה לטיפול רפואי בבית חולים ליממה. שירות המבחן הגיש בעניינו של הנאשם תסקיר המעיד כי הנאשם משתתף בתכנית שיקומית ומתמיד בה ועל כן בית המשפט אימץ את עמדת שירות המבחן, העדיף שיקולי שיקום וגזר על הנאשם צו מבחן למשך 18 חודשים וצו של"צ בהיקף 200 שעות לצד עונשים נלווים.

13. ב"כ הנאשם טען כי באמצעות הצילומים שהוגשו אפשר לראות כי המתלונן הגיע עם צעירים נוספים כשהם מחזיקים מוטות ודופקים בחומת ביתו של הנאשם והנאשם לא יוצא אליהם. נטען כי המתלונן מגיע אליו לדלת כניסה כשהוא מוקף בחבורה עם מקלות ואז הנאשם מחליט לצאת אליו עם הכידון.

14. נטען כי לאחר שהנאשם דקר את המתלונן הוא בעצמו גם קיבל מכות במקלות, נפל ונפצע והאחרים לא כיבדו אותו כאח בכור, והפנה לתמונת הנאשם לאחר האירוע.

15. נטען כי הנאשם לקח אחריות, הודה וחסך זמן מבית המשפט.

16. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם מאסר על תנאי לאור מצבו הרפואי.

עמדת הנאשם

17. הנאשם הצטער על האירוע.

תסקיר שירות המבחן

18. תסקיר מיום 1.2.22 תיאר שמדובר בנאשם בן 68, נשוי ואב לשבעה ילדים. הוא אינו עובד ומתקיים מקצבת ביטוח לאומי. תואר כי סיים 8 שנות לימוד וסייע בכלכלת המשפחה, נשר מלימודיו והשתלב בעבודה בתחום הנגרות בהיותו כבן 14.

תואר כי הנאשם תיאר מערכת יחסים תקינה בין אחיו ואחיותיו בעבר ובהווה אך בהמשך ביטא כעס כלפי אחיו ותיאר מחלוקת, חיכוכים ומתחים סביב נושא צריכת החשמל.

עלה כי לנאשם אין עבר פלילי. עוד עלה כי במהלך מעצרו נערך לנאשם חקירה אשר במהלכה לא זיהו אינדיקציות ברורות להפחתת הסיכון הפוטנציאלי שטמון בהתנהגותו ועל כן לא בא שירת המבחן בהמלצה על העתקת מקום חלופת המעצר ולא מצאו מקום לשילובו בטיפול בשירותיהם.

תואר כי הנאשם הודה כי ניתק את זרם החשמל אך שלל כי הפגין אלימות כלפי המתלונן בעת האירוע כשלדבריו שהה בכל העת במרפסת אשר ממנה נגרר באלימות על ידי בני משפחתו.

ההתרשמות הייתה מיכולתו המופחתת של הנאשם להפגין אמפתיה כלפי נפגע העבירה, וכי רגשותיו סביב סוגיית הוצאות חשבון החשמל הינם קשים וטעונים.

באשר להסכם הסולחה בין האחים תואר כי היו פניות מצד הנאשם לאחיו אך ההליך לא צלח בשל דרישת ארבעת

האחים מהנאשם לתשלום סכום כסף משמעותי כחלק מהסכם הסולחה.

שירות המבחן התרשם מסכסוך פעיל בין הנאשם והמתלונן ומקיומם של רגשות טעונים בין הצדדים.

בסופו של יום שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיקומית בעניינו של הנאשם בשל עמדותיו ומצבו הבריאותי וביקשו לסיים את ההליך ללא מערבותיהם אך הציעו להתחשב בגילו של הנאשם, במצבו הרפואי ובהיעדר עבר פלילי.

תסקיר נפגע עבירה

19. בתסקיר מיום 8.3.22 תואר כי המתלונן תיפקד היטב לאורך חייו, היה מושקע כולו בביתו ובבני משפחתו אך כתוצאה מהאירוע הקשה שעבר עם אחיו הנאשם, נקטעה תחושת שליטה על חייו והפך אותו לאדם פגיע וחשדן.

ההתרשמות הייתה כי המתלונן מתמודד עם השלכות הפגיעה ברמה הרגשית והפיזית בהשקעה של כוחות רבים והדבר פיתח אצלו טראומה והוא פועל כיום כדי לקבל טיפול תומך ומכיל.

שירות המבחן סבר כי יש להטיל על הנאשם פיצוי כספי כחלק מההכרה בעבירה.

דין והכרעה

20. הנאשם היה נתון במעצר בין 21.1.21 עד 11.4.21.

21. כחלק מהראיות לעונש הוגשו תמונות הכידון ותמונות המתלונן לאחר הפגיעה בו, מהן ניתן להתרשם ממידת הפגיעה שנגרמה לו וכן מסמכים רפואיים ממרכז רפואי העמק.

22. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם הם שלמות הגוף, הביטחון, שלווה הנפש וגופו של האדם ופגיעה בתא המשפחתי. נוכח טיב האירוע וסוג הפגיעות שנגרמו למתלונן מדובר בפגיעה ברמה משמעותית.

23. באשר לנסיבות ביצוע העבירה יש לתת משקל לאווירה שהייתה בין הצדדים בעת האירוע ולמצב המסובך במערכת היחסים בין הנאשם לאחים שלו. בנוסף, למתלונן נגרמו פגיעות גופניות משמעותיות כתוצאה מתקיפתו על ידי הנאשם שהשתמש בנשק קר.

24. מתחם העונש ההולם נמצא בין 3-5 שנות מאסר בפועל.

25. אין להתעלם מהתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם אשר לא בא בהמלצה שיקומית טיפולית גם מהסיבה שהנאשם לא מפנים את חומרת העבירה ואינו מגלה אמפתיה כלפי המתלונן.

26. באשר לפסיקת העונש בתוך המתחם, לזכותו של הנאשם גילו המבוגר והעובדה שאין לחובתו עבר פלילי קודם. כמו כן יש מקום להתחשב במצבו הרפואי כפי שעולה מהתיעוד הרפואי שהוגש בעניינו. עם זאת, המדינה הציגה כי שב"ס ערוך לקלוט את הנאשם גם במצבו הרפואי הבעייתי.

על כן אני מטיל עונשים כדלקמן:

- 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו של הנאשם. הנאשם יתייצב לתחילת מאסרו ביום 16.8.22 בשעה 10:00.
- מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים, משך 3 שנים מיום שחרורו, כאשר התנאי יופעל במידה והנאשם יבצע עבירות אלימות מסוג פשע.
- פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן לתשלום עד ליום 31.12.22.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתן היום, א' תמוז תשפ"ב, 30 יוני 2022, בהעדר הצדדים.